

Основне смернице при ексцерпцији раслојене лексице:

- циљ нам је да ексцерпирамо специфичну (раслојену) лексику;
- ексцерпирамо сву специфичну лексику од слова **А** до слова **Ш**;
- Када одаберемо реч, податке укуцавамо **ћирилицом** (Times New Roman), величина фонта 12;
- Одредницу само у основном облику речи (номинатив, мушки р., инфинитив и сл.) уносимо у табелу за ексцерпцију, у **колону А** (Одредница), без тачке, зареза иза, без ичега, нормалом, не болдом и одредница не мора бити акцентована.

У **колону Б** (Граматичка дефиниција) уносимо граматичке податке о одредници: наставке (-а, -о, -тна, -тно, -сна, -сно, -им и др.), ознаке категорије рода (м, ж, с), врсте речи (прил., речца, везн., предл.), вида (свр., несвр) и сл. Такође, укуцавамо вел. фонта 12. Овде треба водити рачуна о томе да за наставке куцамо цртицу (-), а не црту.

У **колону Ц** уносе се квалификатори, нпр. *заст.*, *дијал.*, *арх.* и сл.

У **колону Д** треба укупати целу реченицу као илустративни пример, водећи рачуна о томе да садржи све реченичне чланове (може логички субјекат), а ако неки члан фали, додајемо га у угластој загради. Нпр. реченицу Када реагује са азотом, настаје амонијак, треба укупати Када реагује [водоник] са азотом, настаје амонијак. Пример не може почињати угластом заградом у којој су три тачке, тако неће бити употребљив за Речник. Не треба да буде предугачак, али је боље и да буде дужа реченица, ако треба схватити контекст. Молим вас, треба проверити да у тексту примера не остају цртице уколико је нека реч била на крају реда; те речи треба да буду спојене, као у Речнику, нпр. не препи-сани, сна-га, већ преписани, снага.

Уколико у примеру постоји црта у реченици, водити рачуна да се укуца средња црта (–), не цртица или велика црта. Такође, не преносимо различита обележавања у тексту примера (ако је нешто истакнуто курзивом – италиком, болдом итд.).

У **колону Е** укуцавамо скраћеницу и број странице на којој се пример у књизи налази (за нас **Петр. Гор. 1**, 158 (овде насумично одабран број стране).

У **колони Ф** (Додатне информације), која је факултативна (не мора се попуњавати), може се ставити дефиниција лексеме, могу да стоје запажања о одредници, неке евентуалне напомене, смернице или коментари о одредници, примеру, значењу, изразу, месту навођења и др., уколико постоји потреба да се скрене пажња обрађивачу који ће радити.

– Ако у грађи има устаљених израза, њих уносимо под термином који је главни у синтагми, под именицом или под оном речју која је семантички фокус, нпр. систем органа за излучивање, наводимо одредницу орган, м, па пример, а у коментар унесемо *изр.*, да бисмо обрађивачу скренули пажњу.

– за једну одредницу наводити максимално три примера;

– Један ред представља један папирни листић, па ако имамо исту реч (одредницу), поново је укуцамо и додамо нови пример са новом страницом.

Нпр.

хипотенуза ж ПРИМЕР 1 Кечк. 2, 12

хипотенуза ж ПРИМЕР 2 Кечк. 2, 51

до 3 примера за 1 одредницу.

Ако је у питању израз, нпр. камерна музика, укуцавамо:

музика ж ПРИМЕР Маринк. С. 2, 11 изр.

Срећан рад!